

Borlänge 2021-01-05

Klubbar och medlemmar i NNBF!

Det har säkert inte undgått någon vid det här laget att den ny tillsatte ordföranden i SBF sedan 4 månader tillbaka idag har valt att avgå med omedelbar verkan. Detta är otroligt sorligt och inget som svensk bilsport behöver. Det har uppkommit en hel del frågor i och omkring detta och vi i NNBF vill härmed försöka beskriva vår syn på det hela.

På årsstämman som gick av stapeln i september så röstade samtliga av våra 4 delegater mot ansvarsfrihet då vi inte ansåg att den sittande styrelsen hade agerat på ett korrekt vis. Vi var inte ensamma om att tycka så och majoriteten röstade lika, vilket innebar att styrelsen ej beviljades ansvarsfrihet för det gånga året.

Detta scenario hade diskuterats i bland annat distriktsordförandegruppen(DOG) innan, hur man skulle kunna göra för att bli av med de som fortfarande hade ett år kvar om det saknades förtroende. Trots kontakt med Riksidrotts Förbundet så kunde man inte där och då hitta något sätt att avsätta dem på, om de inte själva skulle välja att avgå.

När styrelsen inte beviljades ansvarsfrihet så trodde vi att alla skulle ställa sina platser till förfogande. Trots en pik ifrån självaste mötesordförande Björn Eriksson att det var kutym att göra så, valde dessa tre personer att stanna kvar.

Där och då hade vi inget annat val än att hoppas på det bästa och hålla våra tummar för att det ändå skulle komma någonting bra ur detta. Resultatet vi ser idag är tyvärr något helt annat och det är med tungt hjärta vi skriver detta.

Vid frågor och funderingar ta gärna kontakt med oss direkt, de bästa svaren kommer direkt ifrån källan.

Önskar er allt gott inför Bilsportåret 2021

//Styrelsen i NNBF

Till: Samtliga medlemmar och förtroendevalda inom SBF och Svensk Bilsport

Datum: 2021-01-05

Tack för en kort men intensiv tid som förbundsordförande i SBF

Undertecknad har i dag meddelat övriga styrelsen, valberedningen samt Distriktsordförandegruppen att jag lämnar posten om Förbundsordförande i SBF med omgående verkan.

Snart 4 månader har gått sedan jag tillträdde som styrelsens ordförande vid det försenade förbundsmötet den 6 september. Jag kände då stor entusiasm inför uppdraget, där jag direkt kunde konstatera att det fanns en rad olösta problem att hantera och samtidigt ett stort behov av att förnya, utveckla men också expandera svensk bilsport. Jag hade även när jag kontaktades av dåvarande valberedning noterat tydliga önskemål om att förbundet behövde ett mer professionellt och strukturerat styrelsearbete, utan kopplingar till de inre stridigheter som rasat de senaste åren. Uppdraget var att samla ihop den gemensamma kraften hos alla landets bilsportintresserade, och samtidigt försöka förändra i alla fall delar av rådande arbetsätt inom SBF från en ganska trög förbundsbyråkrati till mer av marknadsanpassning och större lyhördhet för de förändringar som sker ute i samhället. Blicken behövde höjas, perspektiven breddas och tidshorisonten i styrelsearbete flyttas fram.

Dessvärre har det inte varit möjligt att förverkliga dessa idéer och ambitioner inom ramen för den sammansättning förbundsstyrelsen fick i samband med stämman. Gradvis har en spricka växt fram mellan oss nya ledamöter och de som var kvar från föregående års styrelse, där de senare hade röstmajoritet. Jag har under den senaste tiden känt att jag som förbundsordförande blivit allt mer bakbunden och handlingsförlamad.

Utän att gå in i detaljer handlar det om förtroendet inom styrelsen men också motsättning i ett antal sakfrågor, som bla hur den besvärliga ekonomiska situationen i Svensk Rallyt AB ska hanteras (där SBF äger 50%). Det beslut om styrelsemajoriteten nu fattat är något jag inte kan ställa mig bakom, då jag ser väldigt många risker och oklarheter. Samtidigt som det funnits lösningar som varit betydligt säkrare och fördelaktigare för förbundet som dock avvisats.

Som styrelseordförande får man ibland acceptera att ett och annat beslut går en emot, förutsatt bara att det föregåtts av en seriös och strukturerad beslutsprocess. Däremot kan jag som professionell styrelseordförande aldrig sätta mig i sitsen att tvingas administrera beslut som jag bedömer är till nackdel för Svensk Bilsport. Då måste man självklart välja att stiga av sitt uppdrag.

De snart 4 månader jag varit förbundsordförande har nog varit en av de mest intensiva perioderna i mitt liv. Det har blivit väldigt många kontakter via möten, enskilda samtal och mailväxling. Jag känner att jag fått positiv respons för merparten av mina idéer men också att det funnits ett uppdämt behov och önskemål om mer öppenhet, transparens och flexibilitet än vad tidigare styrelser visat.

Det är naturligtvis tråkigt att inte kunna fortsätta det spännande arbetet med att utveckla svensk bilsport och få ta tag i de många och bitvis svåra utmaningar som väntar. Men i rådande situation känns ett fortsatt styrelsearbete meningslöst.

Jag tar som ordförande givetvis åt mig av kritiken över att inte lyckats få styrelsen att arbeta i en gemensam riktning. Men styrelsearbete ska vara roligt och konstruktivt, inte destruktivt och deprimerande. Då krävs en grundläggande respekt och förtroende mellan ledamöterna där alla måste bidra till ett fungerande arbetsklimat.

Jag vill än en gång tacka för den korta men intensiva period där jag haft förmånen att agera som förbundsordförande. Förhoppningsvis har jag planterat en och annan tanke som kanske kan komma till nytta i framtiden och bli bestående. Det finns en betydande potential att utveckla vår sport till något mycket större, till gagn för alla medlemmar, supporters och andra aktörer.

Till sist önskar jag alla medlemmar, förtroendevalda och samarbetspartners som läser det här en god fortsättning på det nya året. Starten på 2021 ser ut tyvärr ut att bli fortsatt besvärligt, men vi får hoppas på bättre yttre förutsättningar senare under året och att vi kan lämna pandemin och dess många och svåra konsekvenser bakom oss.

Vem vet, kanske ses vi i något bilsportsammanhang framöver.

Bästa hälsningar

Magnus Berthling

Avgående Förbundsordförande, SBF